

REPUBLICA MOLDOVA
JUDECĂTORIA CHIȘINĂU
sediul Rîșcani

REPUBLIC OF MOLDOVA
THE COURT OF CHISINAU
office Rîșcani

Chișinău, str. Kiev, 3 Republica Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Chisinau, Kiev 3, street, Republic of Moldova
MD-2078, tel. (+373 22) 43 80 02,
tel./fax (+373 22) 43 80 02, e-mail: jrc@justice.md

Curții Constituționale a Republicii Moldova
mun. Chișinău str. Alexandru Lăpușneanu, 28

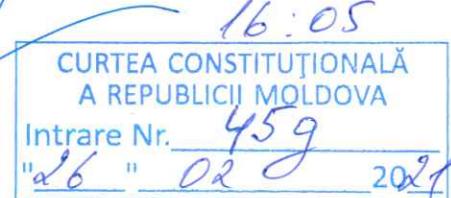
Prin prezenta, Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), Vă expediază spre examinare sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, ridicată prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) nr. 3-1794/2020 din 25 februarie 2021, la cererea de chemare în judecată înaintată de către avocatul Pascal Veronica în interesele reclamantului Chirnev Vladimir împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare nr. 135/08 din 18.07.2020, încasarea cheltuielilor de judecată.

Anexă: Copia încheierii.

Cererea de chemare în judecată.

Cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

Judecătorul
Judecătorie Chișinău /sediul Râșcani/

Cazacu Grigorii

H
61

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate¹

A.1. Persoană fizică

1. Nume Chirnev

2. Prenume Vladimir

5. Reprezentant – Avocat Veronica Pascal în baza mandatului avocațional;

A.2. Persoană juridică

1. Denumire și sediu

2. Numărul și data înregistrării

3. Numele administratorului

4. Telefon și e-mail

5. Reprezentant

6. Adresa reprezentantului (va fi anonimizată)

7. Telefonul și e-mail-ul reprezentantului (vor fi anonimizate)

A.3. Instanța de judecată – contencios administrativ

1. Denumirea instanței de judecată/sediu – judecătoria Chișinău sediul Râșcani;

2. Judecător/complet de judecată - Judecător Cazacu Grigore;

4. Adresa instanței de judecată: str. Kiev,3, Chișinău

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecătii instanței de drept comun²:

Obiectul litigiului în instanță de judecată este anularea actului de constatare nr.135/08 din 18.07.2020 emis de Autoritatea Națională de Integritate.

În fapt: În baza unei sesizări din 14.08.2019 a fost inițiat procedura de control privind eventuala încălcare a regimului juridic al conflictelor de interes. La data de 30.09.2019 a fost inițiat procesul-verbal de inițiere a controlului nr.295/05, fiind comunicată reclamantului prin scrisoarea nr.04-05/2351 din 01.10.2019. Primăria a expediat la 19.12.2019, prin scrisoarea nr.118 documente, probe cu referire la obiectul controlului și în vederea expunerii inexistenței situației conflictului de interes.

În rezultatul controlului, ANI a concluzionat că reclamantul a admis nerespectarea prevederilor art.12,14 al Legii nr. 133/2005/2008 și anume: -- a încălcat regimul juridic al conflictelor de interes prin angajarea soției acestuia în funcția de bibliotecar al s. Salcia.

Prin actul de constatare nr.135/08 din 18.07.2020 a decis:

1. Se constată că reclamantul a încălcat regimul juridic al conflictelor de interes.
2. Se sesizează instanța de judecată în vederea revocării mandatului de primar al s.Salcia din data rămânerii definitive a actului de constatare prin din data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se confirmă existența conflictului de interes.

3. Se decade dl Chirnev Vladimir din dreptul de a exercita funcții publice și funcții de demnitate publică, inclusiv funcția de primar, pe o perioadă de 3 ani;

4. Se înscrive dl Chirnev Vladimir în registrul de stat al persoanelor care au interdicție de a ocupa funcție publică sau de demnitate publică;

5. Se aduce la cunoștință Actul de constatare și despre dreptul de a-l contesta în instanță de contencios administrativ.

Actul de constatare a fost contestat la judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, în termen.

Drept temei au fost invocate și următoarele motive:

1. Nerespectarea procedurii:

Nesoluționarea conflictului de interes, în conformitate cu prevederile Legii privind declararea averii și intereselor personale nr.133 din 17.06.2016 constituie contravenție administrativă reglementată de art.313/2 Cod contravențional și se sancționează cu amendă. ANI a depășit această etapă și a adoptat direct sancțiunea.

2. Constatarea eronată a faptelor :

Art.2 al legii menționate definește clar că conflict de interes – situația în care subiectul declarării are un interes personal ce influențează sau ar putea influența exercitarea imparțială și obiectivă a obligațiilor și responsabilităților ce îi revin potrivit legii. Art.12 aliniatele (4,5) prevăd că în cazul apariției unui conflict de interes real, subiectul declarării este obligat:

- a) să informeze șeful ierarhic sau organul ierarhic superior imediat, dar nu

mai târziu de 3 zile de la data constatării, despre conflictul de interes în care se află.

Sancțiunea se aplică pentru încălcare directă prin neinformare, iar în spătă nu poate fi invocat acest argument. Intimatul a primit scrisoare, a fost informat și anume în baza acestei informații a și dispus inițierea procesului de control.

3. Statutul eronat al conflictului:

O altă eroare este constatarea unui conflict de interes real, pe când **conflictul este stins**.

C. Obiectul sesizării³

Legea nr.133 din 2016 privind declararea averii și a intereselor personale (art.23) și Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, conține mai multe articole care contravin Constituției:

- în aspectul principiilor securității juridice, exercitării atribuțiilor, prezumției nevinovăției și individualizării răspunderii, cum ar fi în special procedura, garanțiile procesuale și respectarea principiului prezumției nevinovăției și anume:

a) Art. 21 din Constituția Republicii Moldova prevede expres: ” Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia î s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale;

b) Art.38 (3) - Dreptul..... de a fi aleși este garantat cetătenilor, în condițiile legii.

c) Art.54(3) – Restrângerile legale nu pot fi admise asupra drepturilor proclamate în art.20-24 Constituție.

Contradicție cu prevederile :

a) Legii nr.82/2017, care prin art.12 prevăd dreptul ca persoana aflată în incompatibilitate :

- să întreprindă acțiuni, **în termen de două luni**, în vederea încetării raporturilor ierarhice nemijlocite cu rudele directe (părinte, frate, soră, fiu, fiică) sau cu rudele prin afinitate (soț/soție, părinte, frate ori soră a soțului/soției), cu concubinul/concubina în cadrul aceleiași entități publice;

Art. 23 (alin.1,2) prevede că : (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspundere disciplinară, contravențională, civilă sau penală, după caz.

(2) Încălcarea prevederilor art.7 alin.(4) constituie abatere disciplinară și se sancționează în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Fapta subiectului declarării în privința căruia s-a constatat starea de incompatibilitate nesoluționată constituie temei pentru încetarea mandatului, a

raporturilor de muncă ori de serviciu ale acestuia. În acest caz, prin derogare de la prevederile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate pentru săvârșirea abaterii disciplinare nu pot consta în avertisment, mustrare sau mustrare aspră.

Aceste prevederi încalcă principiul previzibilității, individualizării răspunderii și ordinii aplicării normelor de drept (P.S.: avem norme mai speciale decât cele speciale!). De asemenea, limitează aplicarea normelor de recomandare, menționate mai sus la alin.1,2, pentru fapte ilegale neesențiale. Astfel, avem două legi speciale care se contrazic între ele și în corăport cu prevederile art.54(3) Constituția RM.

Art. 23 alin. (4) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale: „săptă subiectului declarării în privința căruia s-a constatat că acesta a soluționat o cerere/un demers, a emis sau a adoptat un act administrativ, a încheiat, direct sau prin intermediul unei persoane terțe, un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interes constituie temei pentru răspunderea contravențională sau penală și pentru revocarea, destituirea sau, după caz, înlocuirea mandatului, a raporturilor de muncă ori de serviciu ale subiectului în cauză contravine art. 54(3) Constituție RM și substituie dreptul instanței judecătoarești de ridicare a mandatului.

Aceste prevederi sunt abuzive. Actul de constatare al Autorității Naționale de Integritate se transformă în **act de sancționare echivalent cu o hotărâre judecătoarească irevocabilă**, deși sancționarea ar trebui efectuată în limitele unei proceduri contravenționale sau penale (Codul contravențional conține deja aceste componente și sancțiuni).

Subsecvent aceste prevederi încalcă principiul previzibilității, individualizării răspunderii și prezumției nevinovăției. Privarea de dreptul de a exercita anumite funcții sunt sancțiuni contravenționale (penale), iar aplicarea în alt mod duce la dispersarea legislației contravenționale și încălcarea principiilor dreptății și individualizării răspunderii – interzicerea de a fi sancționat de 2 sau mai multe ori pentru aceeași faptă (art. 7 și 9 din Codul contravențional al RM) și în lipsa unui proces de judecată, în baza art.20 și 26 din Constituție: Accesul liber la justiție și dreptul la apărare.

În aceeași ordine de idei sunt discutabile și alin. (9) din art. 23 din aceeași lege:

(9) Nerespectarea prevederilor art.14 alin.(9), nedepunerea declarației de avere și interese personale în termenul și în modul stabilite de prezenta lege, după notificarea inspectorului de integritate conform art.27 alin.(7) din Legea nr.132 din 17 iunie 2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate, precum și refuzul subiectului declarării de a depune declarația constituie

temeiuri pentru încetarea mandatului său, a raporturilor sale de muncă ori de serviciu.

Competențele stabilite prin Legea nr. 133 din 17 iunie 2016 nu pot să contravină Legii statutului aleșilor locali, care sunt aleși prin mandat direct de către cetățeni. ANI echivalează un ales local cu un funcționar public ordinari. Aplicarea unor sancțiuni formal - arbitrare duce efectiv la lipsirea acestora de mandatul acordat de cetățean.

Prin urmare, în cazul examinat este vorba de amestecul abuziv din partea autorităților administrației publice centrale în exercițiul puterii locale, neglijarea totală a standardelor Cărții Europene a Autonomiei Locale, încălcarea dreptului la un proces în instanțele de judecată, precum și încălcarea hotărârilor anterioare ale Curții Constituționale cu privire la APL.

Subsecvent se observă o încălcare a principiilor constituționale, internaționale în domeniul drepturilor omului (rezumăția nevinovăției, individualizarea răspunderii, dreptul la un proces echitabil, etc.) și a securității raporturilor juridice privind sancționarea sau aplicarea răspunderii juridice sub formă de privare de dreptul de a mai exercita o funcție publică sau o funcție de demnitate publică pe o anumită perioadă.

Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale aplică cele mai dure sancțiuni pe toate abaterile prin ridicarea mandatului și interzice de a ocupa astfel de funcții pe un termen de 3 ani.

D. Argumentarea incidentei unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție⁴

Guvernul Republicii Moldova prin formarea Autorității Naționale de Integritate în anul 2016 are menirea de a implementa prevederile Legii nr.132/2016 și Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale în coroborare cu Legea nr.82/2017 și nu în ultimul rând cu Legea privind administrația publică locală și Legii nr.768-XIV din 2 februarie 2000 privind statutul alesului local.

Ridicarea mandatului conduce la compromiterea programele locale și prestarea serviciilor publice locale, precum și, în rezultat, micșorarea credibilității aleșilor locali și autorităților locale în fața cetățenilor.

Considerăm că Autoritatea Națională de Integritate a făcut abuz și a încălcat prevederile constituționale, internaționale și legale privind dreptul de vot, procedura de sancționare și principiul rezumăției nevinovăției folosindu-se de unele prevederi neconstituționale ale legii, dar și prin interpretarea abuzivă a situațiilor de drept.

74
62

Art.23 al Legii nr.133/2016 este în contradicție cu prevederile Legii nr.82/2017, care prin art.12 prevede dreptul ca persoana aflata în incompatibilitate :

- b) să întreprindă acțiuni, în termen de două luni, în vederea încetării raporturilor ierarhice nemijlocite cu rudele directe (părinte, frate, soră, fiu, fiică) sau cu rudele prin afinitate (soț/soție, părinte, frate ori soră a soțului/soției), cu concubinul/concubina în cadrul aceleiași entități publice;

- Legii nr. 263/2012 privind interpretarea articolului 7 alineatul (1) literele c) și d) din Legea nr.768-XIV din 2 februarie 2000 privind statutul alesului local conform cărora:

a) prevederile privind incompatibilitatea calității de funcționar public, de angajat în subdiviziunile autorităților administrației publice locale... se aplică funcționarilor publici și angajaților din subdiviziunile autorităților administrației publice locale de același nivel și din aceeași unitate administrativ-teritorială; în speță avem sancționarea persoanei cu demnitate publică.

Prevederile Legilor nr. 133, nr.132 din 17 iunie 2016 nu pot să contravină Legii statutului aleșilor locali, care sunt aleși prin mandat direct de către cetățeni.

Prevederile menționate contravin Constituției în aspectul principiilor securității juridice, individualizării răspunderii, garanțiile constituționale .

Art.38 (3) - Dreptul..... de a fi aleși este garantat cetățenilor, în condițiile legii.

Art.54(3) – Restrângerile legale nu pot fi admise asupra drepturilor proclamate în art.20-24 Constituție.

Prin urmare, în cazul examinat este vorba de amestecul abuziv din partea autorităților administrației publice centrale în exercițiul puterii locale, neglijarea totală a standardelor Cărții Europene a Autonomiei Locale, încălcarea dreptului la un proces în instanțele de judecată, precum și încălcarea hotărârilor anterioare ale Curții Constituționale cu privire la APL.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁵

În Hotărârea Curții Constituționale din 6 noiembrie 1995 "Cu privire la controlul constituționalității unor prevederi ale Legii cu privire la alegerile locale și Legii privind administrația publică locală" Curtea a relevat că principiul fundamental care guvernează administrația publică locală și activitatea autorităților acesteia, autonomia locală, constă în dreptul unităților administrativ-teritoriale de a-și satisface interesele proprii fără amestecul autorităților centrale.

În Hotărârea Curții Constituționale nr.17 din 5 august 2003, Curtea a statuat:

"Considerând administrația publică locală ca o parte componentă a autorităților publice ale statului, Constituția obligă statul să contribuie la dezvoltarea și protejarea administrației publice locale, care, în limitele competențelor sale. ...]

„Guvernul nu poate renunța la un drept/o obligație constituțională, inclusiv de a-și exprima acceptul sau refuzul în privința unor propunerile legislative sau amendamente.

În Hotărârea nr.33 din 10 octombrie 2013 privind interpretarea articolului 140 din Constituție, Curtea a menționat:

“63. În acest context, Curtea reține, cu titlu de principiu, că prevederile legale abrogate prin textul de lege declarat neconstituțional reintră în fondul activ al dreptului, continuând să producă efecte juridice, până la intrarea în vigoare a noilor reglementări, acesta fiind un efect specific al pierderii legitimității constituționale, sancțiune diferită și mult mai gravă decât o simplă abrogare a unui text normativ.

64. Astfel, în cazul declarării neconstituționalității unor norme de modificare/abrogare, până la operarea modificărilor de rigoare de către Parlament, urmează să se aplique prevederile anterioare modificării/abrogării, într-un mod conform considerentelor acesteia la cazul dedus examinării sale.”

În Hotărârea nr.33 din 10 octombrie 2013 privind interpretarea articolului 140 din Constituție, Curtea a menționat:

“63. În acest context, Curtea reține, cu titlu de principiu, că prevederile legale abrogate prin textul de lege declarat neconstituțional reintră în fondul activ al dreptului, continuând să producă efecte juridice, până la intrarea în vigoare a noilor reglementări, acesta fiind un efect specific al pierderii legitimității constituționale, sancțiune diferită și mult mai gravă decât o simplă abrogare a unui text normativ.

64. Astfel, în cazul declarării neconstituționalității unor norme de modificare/abrogare, până la operarea modificărilor de rigoare de către

Parlament, urmează să se aplice prevederile anterioare modificării/abrogării, într-un mod conform considerentelor acesteia la cazul dedus examinării sale.”

De asemenea conform dispozitivului Hotărârii Curții Constituționale nr. 7 din 13.02.2014 “Pentru controlul constituționalității alineatului (7) al articolului 88 din Codul fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997 și potrivit jurisprudenței sale anterioare, “Curtea reiterează că un element de bază al regimului constituțional îl constituie administrația publică locală. Fiind chemată să soluționeze problemele de interes local, ea joacă un rol important în dezvoltarea unităților administrativ-teritoriale și în asigurarea activității serviciilor publice.

Respectiv în Hotărârea Curții Constituționale nr.17 din 5 august 2003, s-a concluzionat:

“Considerând administrația publică locală ca o parte componentă a autorităților publice ale statului, Constituția obligă statul să contribuie la dezvoltarea și protejarea administrației publice locale prin organele sale – consiliul local și primarul.

Articolul 112

Autoritățile sătești și orășenești

Autoritățile administrației publice, prin care se exercită autonomia locală în sate și în orașe, sănăt consiliile locale alese și primarii aleși.

Consiliile locale și primarii activează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din sate și orașe.

[...].

Carta Europeană a Autonomiei Locale din 15 octombrie 1985

(ratificată fără rezerve prin Hotărârea Parlamentului nr.1253-XIII din 16 iulie 1997)

Articolul 4

Raza de acțiune a autonomiei locale

1. Competențele de bază ale colectivităților locale sunt fixate prin Constituție sau prin lege. Totuși, această dispoziție nu împiedică a se atribui colectivităților locale competențe în scopuri specifice, în conformitate cu legea.

2. Colectivitățile locale dispun în cadrul legii de toată latitudinea de a lua inițiativa pentru orice chestiune care nu este exclusă din cîmpul competențelor lor sau care este atribuită unei alte autorități.

3. Competențele încredințate colectivităților locale trebuie să fie în mod normal depline și întregi. Ele nu pot fi puse în cauză sau limitate de către o altă autoritate centrală sau regională numai în cadrul legii.

Articolul 7

Condițiile de exercitare a responsabilităților la nivel local

1. Statutul aleșilor locali trebuie să asigure liberul exercițiu al mandatului lor.
- [...].

Legea privind descentralizarea administrativă, nr. 435-XVI din 28.12.2006

Articolul 3. Principiile descentralizării administrative

Descentralizarea administrativă are la bază următoarele principii:

a) *principiul autonomiei locale*, care presupune garantarea dreptului și capacitatei efective a autorităților publice locale de a reglementa și gestiona, conform legii, sub propria lor responsabilitate și în interesul populației locale, o parte importantă din treburile publice;

d) *principiul integrității competențelor*, care presupune că orice competență atribuită autorităților publice locale trebuie să fie deplină și exclusivă, exercitarea acesteia nu poate fi contestată sau limitată de o altă autoritate decât în cazurile prevăzute de lege;

[...].

Legea privind administrația publică locală, nr. 436-XVI din 28.12.2006

Articolul 3. Principiile de bază ale administrației publice locale

(1) Administrarea publică în unitățile administrativ-teritoriale se întemeiază pe principiile autonomiei locale, descentralizării serviciilor publice, eligibilității autorităților publice locale și consultării cetățenilor în probleme locale de interes deosebit.

(2) Autoritățile administrației publice locale beneficiază de autonomie decizională, organizațională, gestionară și finanțară, au dreptul la inițiativă în tot ceea ce privește administrarea treburilor publice locale, exercitându-și, în condițiile legii, autoritatea în limitele teritoriului administrat.

[...].

Articolul 6. Raporturile dintre autoritățile administrației publice

(1) Consiliile locale și cele raionale, primarii și președinții de raioane funcționează ca autorități administrative autonome, soluționând treburile publice din sate (comune), orașe (municipii) și raioane în condițiile legii.

(2) Raporturile dintre autoritățile publice centrale și cele locale au la bază principiile autonomiei, legalității, transparenței și colaborării în rezolvarea problemelor comune.

(3) Între autoritățile centrale și cele locale, între autoritățile publice de nivelul întâi și cele de nivelul al doilea nu există raporturi de subordonare, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

[...].

76

(5) Autoritățile administrației publice centrale consultă asociațiile reprezentative ale autorităților administrației publice locale în problemele ce țin de administrația publică locală.

[...].

Legea privind privind declararea averii și a intereselor personale
Nr.133 din 2016

Articolul 2: conflict de interes – situația în care subiectul declarării are un interes personal ce influențează sau ar putea influența exercitarea imparțială și obiectivă a obligațiilor și responsabilităților ce îi revin potrivit legii;

interes personal – orice interes material sau nematerial al subiectului declarării ce rezultă din activitățile sale în calitate de persoană privată, din relațiile sale cu persoane apropiate sau cu persoane juridice și alți agenți economici, indiferent de tipul de proprietate, din relațiile sau afiliațiile sale cu organizații necomerciale, inclusiv cu partidele politice și cu organizațiile internaționale;

Articolul 11: Prințipiile generale de evitare a conflictelor de interes În procesul îndeplinirii atribuțiilor lor de serviciu, subiecții declarării sănăt obligați să respecte următoarele prințipiile generale de evitare a conflictelor de interes: a) servirea interesului public cu imparțialitate și obiectivitate; b) asigurarea transparenței și a controlului public al activității; c) responsabilitatea individuală și exemplul personal.

Articolul 12: Categoriile conflictelor de interes și modul de declarare a acestora (1) Subiectul declarării se poate afla în conflicte de interes ce pot fi împărțite în următoarele categorii: a) conflict de interes potențial; b) conflict de interes real; c) conflict de interes consumat. (2) Conflictul de interes potențial reprezintă situația în care interesele personale ale subiectului declarării ar putea conduce la apariția unui conflict de interes real și care se declară în condițiile art.4-7. Conducătorul ierarhic superior acordă consultanță privind evitarea survenirii unui conflict real ca efect al celui potențial. (3) Conflictul de interes real apare în cazul în care subiectul declarării este chemat să rezolve o cerere/un demers, să emită un act administrativ, să încheie direct sau prin intermediul unei persoane terțe un act juridic, să ia o decizie sau să participe la luarea unei decizii în care are interese personale sau care vizează persoane ce îi sunt apropiate, persoane fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial și care influențează sa;

Articolul 23: Răspunderea pentru încălcarea prevederilor prezentei legi (1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspundere disciplinară, contravențională, civilă sau penală.

72

Legea privind Autoritatea Națională de Integritate nr.132 din
17.06.2016

Articolul 6. Funcțiile Autorității

În vederea realizării misiunii sale, Autoritatea are următoarele funcții:

- a) exercitarea controlului averii și al intereselor personale;
- b) exercitarea controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interes, al incompatibilităților și al restricțiilor;
- c) constatarea și sancționarea încălcărilor regimului juridic al declarării averii și intereselor personale, al conflictelor de interes, al incompatibilităților, restricțiilor și limitărilor;

Articolul 27: (1) Controlul declarațiilor de avere și interese personale constă în verificarea depunerii în termen a declarațiilor de către subiecții declarării, precum și verificarea respectării cerințelor de formă a declarațiilor de avere și interese personale.

(2) Controlul declarațiilor de avere și interese personale este inițiat după expirarea termenului de depunere a declarațiilor de avere și interese personale.

Articolul 35: (1) Actul de constatare va cuprinde următoarele:

- a) partea introductivă, în care se indică data și locul întocmirii actului, numele și prenumele inspectorului de integritate, funcția și datele privind persoana supusă controlului, motivul controlului;
- b) partea descriptivă, care cuprinde: punctul de vedere al persoanei supuse controlului, dacă acesta a fost exprimat; constatarea diferențelor substanțiale, cu stabilirea existenței averii nejustificate sau a părții nejustificate din avere; rezultatele expertizelor, după caz;
- c) concluzii și decizii.

(3) Actul de constatare transmis organelor de urmărire penală sau Serviciilor Fiscale de Stat este examinat în mod obligatoriu de către aceste instituții. Ele urmează să întreprindă de urgență măsurile care se impun potrivit competențelor lor legale și să informeze inspectorul de integritate cu privire la măsurile întreprinse.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁶ : În calitate de reprezentant-avocat, declar pe propria răspundere și ~~știor~~ că informațiile prezentate CC sunt veridice, pentru ce semnez Veronica Pascal

Î N C H E I E R E

25 februarie 2021

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Grefier

Cazacu Grigorii
Spatari Nadejda

examinând în ședință publică cererea avocatului Pascal Veronica în interesele reclamantului Chirnev Vladimir cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea înaintată de avocatul Pascal Veronica în interesele reclamantului Chirnev Vladimir împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare nr. 135/08 din 18.07.2020,

a c o n s t a t a t :

La data de 05.08.2020 avocatul Pascal Veronica în interesele reclamantului Chirnev Vladimir a înaintat acțiune împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare nr. 135/08 din 18.07.2020.

Pe parcursul examinării pricinii avocatul Pascal Veronica în interesele reclamantului Chirnev Vladimir a depus un demers privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 alin. (2), (3), (4), (6), (7) și (9) din Legea privind declararea averii și intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016 și art. 35 al Legii nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate.

În motivarea cererii avocatul a indicat că în speță se soluționează chestiunea cu privire la sancționarea persoanei cu demnitate publică. Afirma că sunt excesive situațiile când alesul local se adresează pentru suport, iar el este sancționat foarte sever, încălcările fiind neesențiale, de multe ori pur formale.

Afirmă avocatul că, prevederile menționate la art.23 al Legii nr. 133/2016 contravin Constituției în aspectul principiilor securității juridice, prezumției nevinovăției și individualizării răspunderii, cum ar fi în special procedura, garanțiile procesuale și respectarea principiului prezumției nevinovăției, unde în art. 21 din Constituția Republicii Moldova prevede expres, că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Indică că potrivit paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) (Sesizarea nr. 55b/2015), Curtea reține că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeinicieei sesizării sau asupra

conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei, nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Menționează că, așa cum a statuat Înalta Curte în paragraful 83 din aceeași hotărâre, "[...] verificarea constituționalității normelor contestate constituie competență exclusivă a Curții Constituționale. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82."

Afirmă avocatul reclamantului că, întrucât în speță, toate cele 4 condiții cumulative inserate de Curtea Constituțională sunt întrunite, în temeiul art. 12¹ alin.(1) din Codul de procedură civilă se impune ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 (alin.2,3,4), (6), (7), (9) din Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016.

Prin urmare solicită avocatul Pascal Veronica în interesele reclamantului Chirnev Vladimir adoptarea unei încheieri de sesizare a Curții Constituționale asupra constituționalității dispozițiilor art. 23 (alin.2,3,4), (6), (7), (9) din Legea privind declararea averii și a intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016.

În ședința de judecată avocatul Pascal Veronica în interesele reclamantului Chirnev Vladimir a solicitat adoptarea unei încheieri de sesizare a Curții Constituționale asupra constituționalității dispozițiilor art. 23 alin. (2), (3), (4), (6), (7) și (9) din Legea privind declararea averii și intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016 și art. 35 al Legii nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate (f.d. 25-27).

În ședința de judecată reclamantul Chirnev Vladimir a susținut poziția avocatului său.

În ședința de judecată reprezentantul Autorității Naționale de Integritate nu s-a prezentat, fiind citat legal.

Audiind poziția avocatului reclamantului, analizând argumentele ce vizează ridicarea excepției de neconstituționalitate și raportându-le, per ansamblu, la chestiunea abordată, instanța de judecată consideră necesar de a ridica excepția de neconstituționalitate cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale a Republicii Moldova din următoarele considerente.

În corespondere cu art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În acord cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171.

Conform art. 230 din Codul administrativ, încheierile judecătorești care se motivează se emit în procedură scrisă. Dacă consideră necesar, instanța de judecată citează participanții la proces.

În conformitate cu art. 12¹ din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întruirii următoarelor condiții:

- a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;
- b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;
- c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;
- d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amînă pledoariile.

Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărârii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

Instanța de judecată reține că avocatul reclamantului, pretinde neconstituționalitatea prevederilor art. 23 alin. (2), (3), (4), (6), (7) și (9) din Legea privind declararea averii și intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016 și art. 35 al Legii nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate.

La fel, instanța de judecată atestă că cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate enunțată, întrunește exigențele legale și urmează a fi admisă ori, obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, excepția este ridicată de către subiectul abilitat de lege cu acest drept, prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei și nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale a Republicii Moldova având ca obiect prevederile contestate.

În lumina celor menționate supra și în conformitate cu art. 2, 195, 230 din Codul administrativ, art. 12¹, 269-270 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

d i s p u n e:

Se admite cererea înaintată de avocatul Pascal Veronica cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de avocatul Pascal Veronica în interesele reclamantului Chirnev Vladimir împotriva Autorității Naționale de Integritate privind anularea actului de constatare nr. 135/08 din 18.07.2020.

Se sesizează Curtea Constituțională a Republicii Moldova cu privire la realizarea controlului constituționalității prevederilor art. 23 alin. (2), (3), (4), (6), (7) și (9) din Legea privind declararea averii și intereselor personale nr. 133 din 17.06.2016 și art. 35 al Legii nr. 132 din 17.06.2016 cu privire la Autoritatea Națională de Integritate.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova prezenta încheiere, sesizarea avocatului Pascal Veronica în interesele reclamantului Chirnev Vladimir, copia acțiunii de contencios administrativ.

Ridicarea excepției de neconstituționalitate nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate, se amână pledoariile.

Încheierea nu este susceptibilă de atac.

Președintele ședinței

Judecătorul

Cazacu Grigorii